

[Fibiger.]

forslag at komme den mægtige Arbejdsløshed, vi har for Øjeblikket, til Livs ved Udførelse af forskellige offentlige Arbejder, men derved trækker man blot Penge ud af det private Erhvervsliv, saaledes at der næppe kommer flere i Arbejde, end der allerede er. Men tænk paa, hvor mange Landbrug der er her i Landet, og tænk, om der kunde anvendes blot een mere i hvert Landbrug, saa tror jeg, man var over hele Spørgsmaalet om Arbejdsløshed her i Landet.

Man vil maaske sige, at de Ting, jeg har fremdraget, i og for sig ikke vedrører et saa lille Lovforslag som det foreliggende. Det er rigtigt, men i Fortsættelse af det, jeg udtalte i min Indledning, at jeg haabede, at den højtærede Landbrugminister og den højtærede Regering snart var rede til at komme med virkelige Forslag til Hjælp for Landbruget, har jeg villet pege paa disse Ting; jeg mener, de er mere nødvendige end det, der her er foreslaaet, og at det er Ting, som burde gennemføres snarest muligt.

Aage Fogh: De foreliggende Forslag gav i og for sig ikke Anledning til saa forfærdelig mange Bemærkninger, hvis ikke de to foregaaende ærede Talere i nogen Grad havde rejst hele Problemet om Landbrugskrisen her i Landet.

Den sidste ærede Taler, det ærede Medlem Hr. Fibiger, vil jeg gerne have Lov at stille et Spørgsmaal. Det ærede Medlem satte de faste Skatter i Relation til Indkomsten og kom til det Resultat, at der var en Landmand, der havde betalt 50 pCt. af sin Indkomst i Skat. Jeg forstaar ikke rigtig, hvordan man kan gøre det, og jeg vil gerne have lidt nærmere Oplysning om et bestemt Eksempel. Hvis man tænker sig, at der er en Godsejer, der er Indehaver af 500 ha, og han pr. Hektar antagelig betaler 25 Kr. i faste Skatter, saa vil han faa en fast Skattesvarelse paa 12 500 Kr. Han har maaske det samme Aar haft en Indtægt paa 7 500 Kr., og jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem Hr. Fibiger, hvor mange Procent denne Mand da har betalt i Skat, opgjort paa samme Maade som i det ærede Medlems Eksempel. I det hele taget forstaar jeg ikke rigtig, at man stadig væk vil vedblive med denne Sammenblanding af faste Skatter og personlige Indtægter, for det kan jo ikke tjene til Vejledning for nogen.

Angaaende de Forslag, der her foreligger, vil jeg gerne sige med Hensyn til

det, der er fremsat af den højtærede Landbrugminister, at jeg kan tiltræde dette Forslag. Det er rimeligt, at Fredningstiden udvides fra de 16, eventuelt 24 Uger, til det dobbelte, men jeg vil gerne i samme Forbindelse gøre den Bemærkning, at hvis det overhovedet er muligt, da tror jeg, at det, der navnlig skulde sættes ind for paa dette Omraade, var at fremme Behandlingen af Sagerne, saa de kunde gennemføres saa hurtigt som muligt.

Det er rimeligt, at de Landmænd, der har købt i Perioden 1. Januar 1933—1. Oktober 1935 ogsaa faar Lejlighed til at gøre Brug af Loven, da man jo i hvert Tilfælde ikke kan sige, at de i den Periode kunde vide, at Gældssaneringsloven vilde komme. Ligeledes kan jeg tiltræde, at de, der har konjunkturbestemt Rente, væsentlig vore Statshusmænd, faar Lejlighed til at benytte Loven over for den Del af Gælden, der ligger ud over den konjunkturbestemte.

Jeg kunde tænke mig i det eventuelle Udvalg at drøfte enkelte andre Problemer i Forbindelse med Gældssaneringsloven, og jeg vil nævne et Par. Der er f. Eks. Bestemmelsen om Rente- og Skatterestancerne. Jeg har i enkelte Tilfælde, mener jeg, i Praksis gjort den Erfaring, at nogle Landmænd i de senere Aar overhovedet ikke har haft Mulighed for at skaffe sig Gæld andre Steder end hos det offentlige med Hensyn til Renter og Skatter, fordi al privat Kredit var lukket for dem, og den Landmand, der derigennem har paadraget sig nogle Restancer, vil efter mit Skøn være lige saa vel egnet til at opnaa Akkord som den Mand, der har betalt sine Skatter og sine Renter, men til Gengæld har stiftet privat Gæld. Jeg kunde ønske det Forhold nærmere behandlet i Udvalget, og jeg kunde ogsaa ønske nærmere behandlet det Spørgsmaal, hvorvidt de efterfølgende Pantekreditorer, altsaa de, der har Pant efter Gældssaneringslaanet, skal spørges, skal give deres Samtykke, for at Gældssaneringslaanet kan anbringes. Der kunde eventuelt være andre Spørgsmaal, men mit Parti er ellers rede til en velvillig og hurtig Behandling af hele Sagen.

Angaaende det Afsnit, der omfatter Rentetilskuddet, er det jo i det væsentligste i Overensstemmelse med det Forslag, der var fremsat i Fjor. De to foregaaende ærede Talere var imod det Skel, der var sat ved de 30 000 Kr.s Grundværdi. Det kan maaske diskuteres, om det er det rigtige Sted at sætte Skellet, men der kan fornuftigvis ikke være nogen Diskussion om, at som Forholdene har udviklet sig i den